

17. Waar vind ik veiligheid en zekerheid?

'In de wereld hebt u verdrukking; maar hebt goede moed, ik heb de wereld overwonnen', zegt de Heer Jezus in Johannes 16:33.

Aan een groep jongelui werd eens de vraag gesteld met welke gevoelens ze de toekomst tegemoet zagen. De meesten van hen antwoordden: 'met angst'. Elk mens leeft in angst en onrust en heeft een natuurlijk verlangen naar vrede en geborgenheid, die overblijfselen zijn uit de Hof van Eden, waar in de afhankelijkheid van God geen onzekerheid en angst was. Onze dagen bestempelt men terecht als het tijdperk van de angst. Niet alleen angst voor bepaalde tijdsverschijnselen, geldontwaarding, een derde wereldoorlog, ziekte of dood; de mens wordt ook door een angst gekweld die hij zelf niet begrijpen of beschrijven kan. Hij voelt dat hij wordt omgeven door machten die hem onrustig maken.

Concentratiekampen, vervolgingen, natuurrampen, vreselijke berichten en ernstige ziekten bedreigen vele mensen en maken hen bang. De gedachte aan een atoomoorlog en zelfs aan een totale wereldondergang doet iedereen huiveren van verschrikking. Ieder mens probeert op zijn manier deze angst-complexen te overwinnen. De één probeert het met eenzaamheid, de ander met gezelligheid. En ontelbaren sussen hun onrustige hart met alcohol en drugs of hopen op een bevrijding door een overdosis medicijnen.

Zo is de mens steeds op zoek naar veiligheid en zekerheid; ofschoon hij al ongelooflijk veel bereikt heeft: hij kan de maan verkennen en met grote precisie weer op een bepaalde plaats op de aarde landen. Hij berekent de afstand tot zon, maan en sterren en vermeldt zons- en maansverduistering jaren vooruit.

De meest ingewikkelde en moeilijkste operaties worden uitgevoerd en snelle berichten worden in enkele seconden om de wereld gezonden. In zijn zelfbewustheid denkt de mens dat er voor hem geen grenzen zijn. Maar hij kan zijn leven geen minuut verlengen, een dode niet tot leven roepen en ook geen organisch leven scheppen. Hij kan een vernield spinnenweb niet herstellen en een geknakte bloem niet weer oprichten. Ook bezit hij niet de bekwaamheid zichzelf en zijn medemens van angst te bevrijden.

De mens denkt in zekerheid te kunnen leven als hij een verzekering afsluit. Door verdragen, non-agressiepacten en veiligheidsconferenties willen de groten van deze wereld de volkeren rust en zekerheid garanderen en van angst bevrijden.

Toch wordt de bangheid en de radeloosheid onder de mensen elke dag groter, omdat alle moeite die wordt gedaan, de onzekerheid voor de toekomst, voor de eeuwigheid niet uit de weg kan ruimen. De oorzaak van alle onzekerheid, vrees en onveilige gevoelens in deze wereld is de dood, die de Bijbel 'de koning der verschrikkingen' noemt (Job 18:14). Iedereen weet dat hij de dood niet ontlopen kan want in het Nieuwe Testament zegt God ons: 'Het is de mensen beschikt eenmaal te sterven en daarna het oordeel' (Hebreeën 9:27).

Adam, de eerste mens, kende geen angst want hij leefde in zekerheid en geborgenheid onder de bescherming van zijn Schepper. Doch hij verloor dit wondermooie leven door

ongehoorzaamheid aan God. Hij zondigde en met de zonde kwam de dood en met de dood de angst in deze wereld.

Angst beheerst de hele schepping. De mens is niet alleen bang voor boze machten, maar ook voor zijn medemensen; ja zelfs voor zichzelf want hij weet waartoe hij in staat is als hij zijn wil de vrije loop zou taten. Toen de eerste mens zich na de zondeval verstopte deed hij dat uit angst voor God, en sindsdien is de angst niet meer van hem geweken.

Vrede veranderde in vrees, geborgenheid in onrust, en zekerheid in verschrikking. De mens voelt zich in deze wereld onveilig en onzeker (alhoewel hij dat nooit openlijk zal toegeven) omdat hij zich van de Bron van geborgenheid en vrede heeft losgemaakt en door zijn eigen schuld van God gescheiden is. Hij is bang voor God; is zelfs op de vlucht voor Hem. En in zijn blindheid neemt hij de toevlucht tot de overste van deze wereld, Satan, die hem op allerlei manieren bedriegelijke vrede en geborgenheid voorspiegelt.

De mens is bang voor de lichamelijke dood omdat hij voelt dat daarmee nog niet het einde gekomen is. De twijfel of de Bijbel gelijk heeft als hij over het oordeel spreekt maakt hem onrustig. Deze twijfel neemt de grond onder zijn voeten weg en maakt hem continu angstig. De mens voelt zich diep in z'n hart eenzaam en verloren, daarom is hij rusteloos en onzeker; hij heeft in deze wereld geen doel, geen thuis omdat hij niet weet waarheen 'de reis' gaat. 't Is alsof hij zich bevindt op een in de razende mensezee drijvend wrak, een speelbal van de storm en de golven.

Als een drenkeling zoekt hij vaste grond onder zijn voeten en verlangt hij naar veiligheid, zekerheid, rust en vrede. Hij mag dan misschien in deze wereld menig blij en schijnbaar vredig moment genieten, ook deze ogenblikken zijn niet vrij van angst. Elk niet-oppervlakkig levend mens die eens eerlijk nadenkt over het heden en de toekomst zal een knagend gevoel van angst, onzekerheid en onveiligheid niet kunnen onderdrukken.

Het geweten tikt maar steeds waarschuwend door; tussen God en de mens is iets dat zijn hart niet tot rust laat komen. Maar God zij geprezen, dat er uit deze wereld van verderf en ondergang voor elk mens een weg tot redding is.

God Zelf heeft deze weg geopend, want Hij is de God van de vrede, Die voor echte zekerheid en werkelijk ke veiligheid borg staat. God is aan het verlangen naar rust en vrede tegemoetgekomen toen Hij op Golgotha een werk liet volbrengen dat de mensen eeuwige zekerheid en geborgenheid garandeert. De Heere Jezus heeft Zijn leven voor zoekende en angstige mensen gegeven en zo de weg tot een leven zonder angst geopend. God zegt: 'Wie zich door bekering en geloof door Jezus Christus laat redden is van alle bangheid en benauwdheid vrij'.

Onder de heerschappij van de Overwinnaar van Golgotha kan de gelovige in zekerheid leven en hoeft hij geen angst meer te hebben voor de dood, het oordeel en de eeuwigheid. God roept heden iedereen, die in onvrede leeft, op en biedt door en in Zijn Zoon, de Heer Jezus Christus, vrede aan.

Werkelijk van angst verlost te zijn betekent: eeuwig leven en bevrijding van de last van de dood te hebben. Al moet de lichamelijke dood gestorven worden, toch is de eeuwige dood, de scheiding van God, uit de weg geruimd. Door bekering en belijdenis van zonde ontvangt een mens vrede, vreugde en veiligheid en komt hij in gemeenschap met God. Door de verzoening met God is het leven vrij van elke angst. De Heer Jezus heeft gezegd: 'Wie Mijn Woord hoort en gelooft Hem die mij gezonden heeft, die heeft het eeuwige leven en komt niet in het oordeel, maar is uit de dood overgegaan in het leven' (Johannes 5:24).

Zulke mensen zijn bevrijd van de machten van de duisternis. Hun harten zijn vervuld met blijdschap die niet vergaat, omdat zij gegrond is op de beloften van de eeuwige God. Vrede voor het geweten en vrede voor het hart zijn de gevolgen van de zekerheid van hun redding; zij genieten volledige veiligheid in een hoogst onveilige en vredeloze wereld.

Weliswaar leeft ook de gelovige nog in deze wereld en misschien is zijn hart vaak onrustig en moedeloos, maar hij weet dat hij te midden van een kolkende mensenzee volle zekerheid en veiligheid bezit omdat hij in de hand van de Heere van leven en dood geborgen is. Hij roept hem troostend toe: 'Wees niet bevreesd, want Ik ben met u, wees niet verschrikt, want Ik ben uw God. Ik sterk u, ook help Ik u, ook ondersteun Ik u met Mijn rechterhand, die gerechtigheid werkt' (Jesaja 41:10).

De Rots, Jezus Christus, wankelt en bezwijkt niet. Elk van de Zijnen heeft Hij op de vaste bodem van Zijn volbrachte werk op Golgotha geplaatst. Hij schenkt hem de kracht om te volharden, troost in alle leed, vreugde in alle smart, vrede in alle onrust en een levende verwachting in een hopeloze wereld.

De gelovige wacht op het moment waarop hij deze wereld van angst en onrust zal verlaten om in volkomen vrede en in zekerheid bij zijn Heer in het Vaderhuis te zijn. Zeer spoedig zal de Heer Jezus Zijn verlostten uit deze woelige wereld tot Zich in de hemelse heerlijkheid nemen. Dan zal voor de achtergeblevenen alle schijn van rust en zekerheid en daardoor alle aardse 'vreugde' in onmiskerbare angst en wanhoop veranderd worden.

God zal over de mensheid oordelen brengen en alle Goddeloosheid en Godvijandigheid aan het licht brengen en straffen. Angst en verschrikking zullen dan hun hoogtepunt bereiken; de mensen zullen tot de bergen en tot de rotsen zeggen: 'Valt op ons en verbergt ons voor het aangezicht van Hem Die op de troon zit, en voor de toorn van het Lam; want de grote dag van Zijn toorn is gekomen en wie kan bestaan?' (Openbaring 6:16 en 17).

Ze zullen in hun radeloze angst de dood zoeken en niet kunnen vinden. De lankmoedigheid en het geduld van God zijn dan ten einde. Maar de gelovige is dan in eeuwige ongestoorde geborgenheid en zekerheid, bij zijn Heer. Dan is hij na een moeitelijke reis in het Vaderhuis; daar is zijn hart van elke last bevrijd. Nooit meer kunnen zijn vrede en rust verstoord worden; angst en dood zijn voor altijd weggedaan.

Heel wat mensen zijn op zoek naar een plaats op deze aarde waar ze veilig zijn. Ze zullen hem echter niet vinden, want angst en onrust gaan overal mee. En toch is er zo'n plaats! In de tegenwoordigheid van en de gemeenschap met God! Door de overwinning op Golgotha door de Heer Jezus Christus; alleen door Hem vindt men de vurig verlangde

veiligheid en zekerheid. De gelovige mag midden in een wereld vol angst in Zijn sterke armen rust en vrede genieten.

Arthur Schweizer

**De auteur (Duitsers van geboorte) heeft de boekjes
'Antwort auf 2x 7 Fragen',
'Weisst du warum?'
en 'Wahrheit Friede Freude' geschreven.
Deze vraag is er één uit een serie van 20 vragen.
Deze komen – vertaald en bewerkt – uit de vermelde drie boekjes.**

**Voor meer evangelisatielectuur verwijzen we graag
naar www.uhwdw.nl!**

**Van harte aanbevolen:
'Veilig, zeker, gelukkig',
een brochure van de Engelse evangelist George Cutting!
bestel@uhwdw.nl**